

Zeitschrift: Igl Ischi : organ della Romania (Societat de Students Romontschs)
Herausgeber: Romania (Societat de Students Romontschs)
Band: 27 (1940)

Artikel: P. Maurus Carnot : en pia regurdientscha
Autor: Demont, G.
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-882115>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 06.05.2025

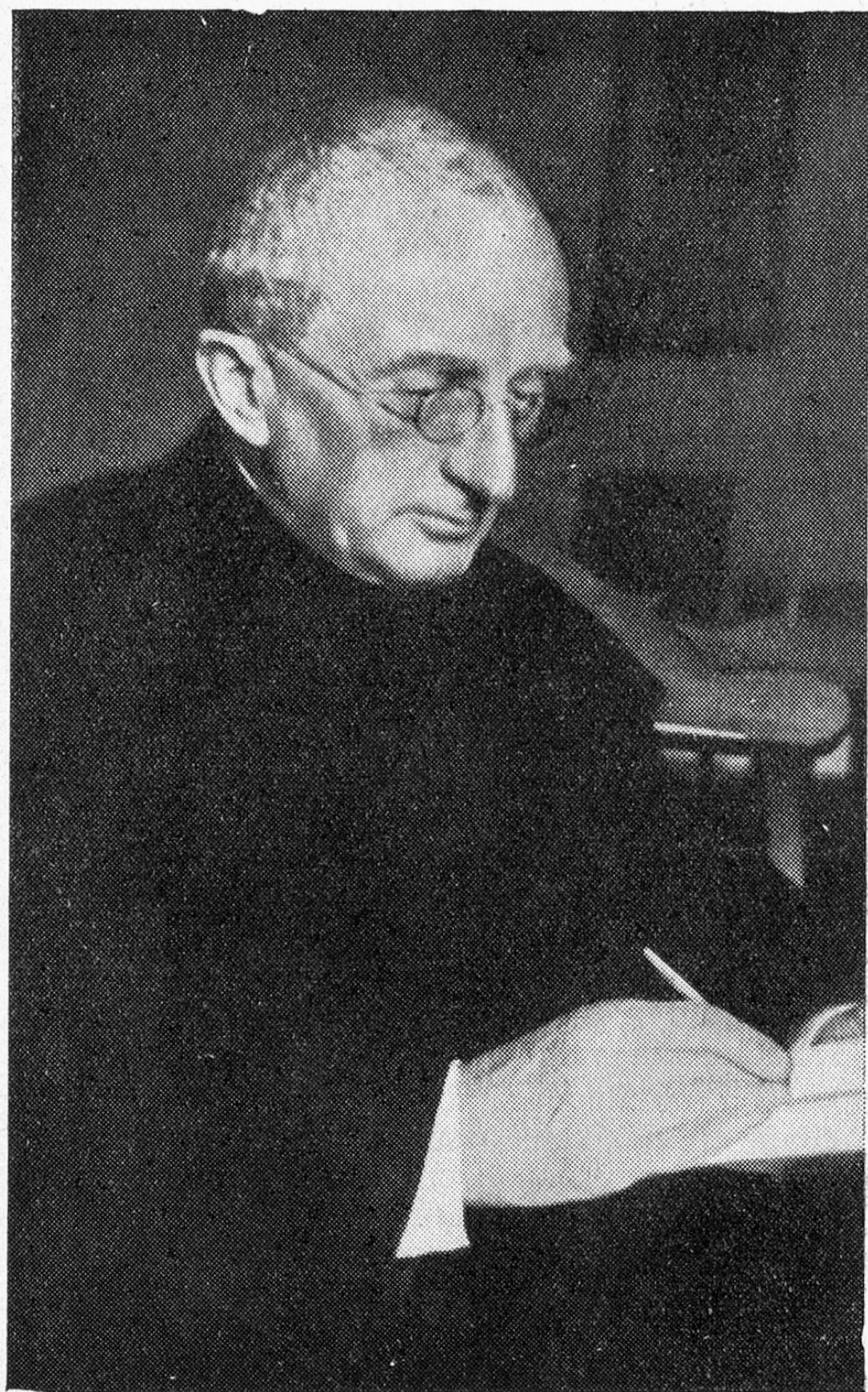
ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

P. Maurus Carnot

En pia regurdientscha, da Gius. Demont

Il 2 de schaner eis ei uonn stau tschun onns che P. Maurus Carnot ha priu comiau da nus per passar sur la sava della perpetnada. El ei buc emblidaus e sa buca vegnir emblidaus, buca mo schi ditg che ses numerus amitgs e scholars vivan, anzi era aschi ditg che la faviala romontscha resuna en vitgs e valadas della tiara grischuna. Che sia memoria ei aunc frestga e vegn buc a svanir, comprovan ils numerus pelegrins che visetan sia cara fossa egl idillic santeri claustral a Mustér. Els vegnan buca mo dal contuorn, anzi era da pli dalunsch; dalla Svizzerà bassa e perfin dagl jester ein nundumbreivels veneraturs de P. Maurus Carnot vegni ed han storschiu en oraziun lur schanuglia sper sia fossa. Las fluras ch'orneschan ella ein buca meins enzenas de fideivla affecziun ed engrazieivladad.

Igl organ della Romania, al qual il meriteivel litterat ha regalau tontas ovrass classicas per siu car pievel romontsch, ademplescha mo in act de dueivla engrazieivladad cun dedicar ad el, che gauda ussa tschun onns il ruau della fossa, enzacontas paginas per undrar en pietad sia memoria e ses merets immortals per la litteratura romontscha e la renaschientscha de nossa viarva retica. Cul fideivel maletg biografic de Sur canon A. Brugger en Ischi XXV ha la Romania tschentau ad el in vengonz monument. Essend staus 40 onns en continuau contact cul pader e poet benedictin de Samnaun, ha il biograf porschiu in

reh maletg de sia veta, dotaus cun caracteristicas reminiscenzas personalas.

P. Maurus Carnot e ses merets per la litteratura e la renaschientscha romontscha ei stau 1935 il tema dil scribent de questas lingias ella radunonza della Romania a Sedrun. Ils plaids de lu paran oz, suenter 5 onns, buca meins giustificai. Sch' jeu vi en pia regurdientscha porscher ina cuorta contemplaziun dil tont fritgeivel operar de quei grond Romontsch, creigel jeu de buca saver far quei meglier che cun menar il stimau lectur avon il maletg che presenta a nus P. Maurus cul davos cudisch ch' el ha scret, **il cudisch della cultura e litteratura romontscha** — Im Lande der Rätoromanen. Profundaus en quel, sesa il poet sper sia meisetta en sia cella, la plemma entamaun, occupaus cullas davosas lingias, la davosa dudada. Quei maletg para d' haver significaziun simbolica. Sin sia fatscha s' exprima ina leda cuntentientscha sur della lavur finida, quella tgeua, beada cuntentientscha ch' embratscha il meritau ruaus suenter liunga e stentusa lavur. Siu fin maun indichescha la finezia de sia plemma e sin sia fatscha resplenda la geniala spirtalitat e rara buontad de siu esser e siu character: in ver maletg de sera sontga!

La muntada simbolica de quella significaconta effigies semuossa denton era el fatg che P. Maurus Carnot ei cun quella medema ovra sur della litteratura romontscha avon bi e bein 40 onns entraus en ca-nossa, ella casa de nossa litteratura romontscha ch' el ha en siu medem cudisch sez puspei reconstruiu cun siu spért creativ. Quella medema ovra fundamentala, ella quala el semuossa sco genial interpret de

nossa cultura e litteratura, per la quala el ha luvrau cun tont cor, cun tont success e cun tonta perseverenza entochen il davos di de sia schi activa veta. Quell' ovra schi preziosa per nus Romontschs ei daventada **la cruna de sia lavur litterara**. Pilver, la reha simbolica de quei maletg para sco ina sublima visiun della veta e lavur de P. Maurus Carnot, ella fatscha dil qual terlischa clar en migeivla flomma il fiug de sia admirabla carezia per la Mumma romontscha!

P. Maurus Carnot che patertgava vi de tuts e vi de tut e ch' ha en siu cudisch della litteratura romontscha buc emblidau la flur alpina romontscha sil graschel terren della Val Mustair, el ha, modests sco el ei staus, buca risguardau cun ina lingia sia atgna, schi reha e preziosa ovra poetica. Tont pli eis ei nies grond duer de seregurdar de quella. A tala obligaziun vegn la Romania a satisfar cun edir el «Tschespet» sias ovras litteraras. Sin quellas ediziuns che sesanflan en preparaziun astgein nus selegrar cun buna raschun, pertgei ellas vegnan a contener de nossa meistra litteratura romontscha en prosa e poesia. Forsa essan nus aunc buca pertscharts endretg, tgei che nus essan tut culponts ad el per siu entir operar per il **beinstar ideal** dil pievel romontsch. Mo nus vulein sespruar de sefar pli e pli vengonz ded el, ch' ha carezau siu pievel cun tont idealismus, cun schi ardenta e profunda carezia entochen sia davosa fladada.

Nus savein buca contemplar igl operar de P. Maurus Carnot senza esser engrazieivels alla divina Providentscha. Sco ella ha els anno 80 dil tschentaner vargau termess in restau-

ratur ella casa de s. Placi si ed ord la Val Mustair ella persuna dil posteriur avat Benedtg Prevost, aschia ha ella paucs onns pli tard clamau si ed ord la Giadina bassa, ord la contrada, nua che s. Flurin ha avon tschen-taners operau, nies P. Maurus e leventau enten el in regeneratur de nosssa veta e litteratura romontscha. Cura ch'el ei arrivaus dall'allontanada Val Samnaun a Mustér per entrar ella familia monastica de s. Placi e s. Sigisbert, ha Niessegner giu confidau ad el ina **missiun providenziala**, ina missiun per nosssa cultura romontscha, ina missiun per nies entir pievel retoroman. Perdetga de quella missiun dat sia atgna ovra poetica, mo era sia entira lavur pil pievel romontsch cul plaid e culla plemma, sin scantschalla ed en scola, en radunonzas e conferenzas, cheu educond e stimulont novas forzas, leu consolont e confortont il malsaun e combrigiau — **ina veta della pli gronda sacrificontadad per tuts.**

In auter evident mussament de quella missiun ei cunzun era siu **cudisch sur della tiara ed il pievel romontsch**. Siu cuntegn ei la sintesa dil patratg romontsch, la tradiziun digl'entir pievel romontsch e manifestescha en profunda e spirtusa moda il sentir e patertgar dell'olma romontscha. Cun maun meisteril ha el scaffiu en quell'ovra litterara e culturala in maletg de nosssa tiara romontscha sco factor spirtal e cultural. Mo in spért suveran e dominont sco P. Maurus ei staus el cass de zavrar ora quell'uisa il pli custeivel ed agen de nosssa litteratura e tradiziun, senza schetga sistematica e rubricas plein datums e detagls. Cun geniala inspiraziun eis el, scrivend quei cu-

disch, suandaus ils fastitgs della poesia ch'ei tenor Aristoteles pli filosofica che l'istoria. Cun sia fina eglia da poetica ha el observau e descuvretg nundumbrevlas bellezias de nos-sa litteratura e tradiziun ch'ei entochen ussa stadas zuppadas. Quei cudisch presta allura avon il mund civilisau il perschuadent ed autoritativ mussament che la litteratura romontscha po pretender cun tutta raschun in plaz ella litteratura universal e che nies romontsch astga star a pèr sco lungatg nazional a tschels lungatgs svizzers.

P. Maurus Carnot ha impundiu biars de ses megliers onns per quell'ovra. Il fundament per quella ha el bein gia mess lu, cura ch'el ha entschiet ad emprender romontsch, il lungatg de ses perdavons, ch'el ha denton buca saviu emprender en tgina sco nus auters Romontschs. Mo si' olma ei stada romontscha e quella ha menau el, descuvrend ils misteris e la mistica de nies lungatg ch'el ha enconuschiu sco paucs. Nus astgein perquei crer a P. Maurus ch'ei seigi stau la carezia pil pievel romontsch, siu esser e siu natiral, siu viver, pensar e barhar, per sia poesia, dal verset d'affons entochen la ballada, ch'ha stimulau el de sededicar alla litteratura romontscha. P. Maurus ha dau expressiun a siu encrescher per il romontsch, svanius ord sia vallada, en ina de sias pli bialas poesias. Cun fervur excloma el: «Car plaid romontsch, pil qual miu cor ballontscha!»

Igl ei veramein commuentont ed edificont, co P. Maurus ha empriu de carezar il romontsch, schegie ch'el di, el hagi empriu el en il suadetsch de sia fatscha. Gie, igl ei pilver

stau ina gronda e profunda carezia, pertgei ella ha fatg nus rehs, buca mo cun mussar ed interpretar cun aschi vasta enconuschientscha nies agen e bi, anzi era cun regalar in grondius scazi d'ovras belletristicas de qualitat, cullas qualas P. Maurus ha illustrau aschi meisterilmein nossa historia e tradiziun.

Nies duer visavi alla divina Providientscha oblighescha nus era de seregurdar della stimulaziun che Dr. Decurtins ha dau a P. Maurus. Gia sill'emprema pagina de siu cudisch della litteratura romontscha fa P. Maurus engrazieivla menziun de quella stimulaziun ed alla fin dell'ovra fa el ina speciala ovaziun alla geniala inspiraziun de Caspar Decurtins. Sco per tuts Romontschs scaldai, aschia ei la Crestomatia de Decurtins era stada de gronda stimulaziun per P. Maurus. Ch' il Segner ha menau ensemen sil cuolm romontsch quels dus spérts genials e dau ad els la clamada de regeneraturs della veta nazionala dils Romontschs ed aschia dau els alla tiara romontscha sco fermas petgas ed al pievel romontsch sco bandieras — quei ei e resta in dils muments ils pli confortonts el combat pil romontsch. Aschi ditg sco Niessegner ha quita sin moda schi veramein providenziala per nossa Mumma romontscha stuein nus buca temer che ella mieri. P. Maurus Carnot ha scret en siu cudisch che l'admirabla vitalitad dell'olma romontscha seigi ina garanzia che la presenta renaschientscha seigi buca la davosa fluriziun de nies lungatg romontsch.

Cul giug patriotic «Armas e larmas en la Cadi» (Ischi III), in'ovra che fladescha trasa-tras il sentir e patertgar dil pievel romontsch

sursilvan, san ins dir che P. Maurus hagi inauguraü sia activitad litterara sin sulom romontsch. Dapi lu eis el staus veramein ina fontauna d'aur per la poesia romontscha. Gleiti s'avonza el ell'emprema retscha dils auturs contemporans. Tgi sa apprezziar tut quei ch'el ha scret per siu car pievel, ch'ei adina staus attaschaus ad el en cordiala veneraziun, malgrad sabis meinis de quel e tschel? Il pievel romontsch ha era cheu mussau in fin sentiment per vera grondezia e noblezia spirtala. Ins sa allura bein era dir: **P. Maurus ha buca mo scret, el ha adin' era mess si' olma ella plemma.** Gest en quei schai era la gronda muntada de sias ovras.

La Gasetta Romontscha ei dalla bial'entschatta stada igl organ, tras il qual P. Maurus ha plidau cul pievel romontsch en sia maniera schi semplia, clara, populara e poetica. Medemamein il Calender Romontsch. Beingleiti ha il nunstunclenteivel denton sentiu il basegns d'in agen moniteur per intermediar al pievel ils duns de siu spért e de sia musa. Perquei ha el fundau 1900 cun prof. Placi Condrau «**Il Pelegrin**» ch'el ha termess da quei d'in quart tschentaner ora ellas casas romontschas. Tgi ch'ha teniu ensemen tut quellas annadas, posseda in ver scazi, pertgei leu observein nus la plemma de P. Maurus numer per numer vid la lavur. Ellas ein in arcun de novellas, poesias e biografias; sper artechels educativs ed instructivs de diversa sort anflein nus adina era enzatgei per cuort'uriala, insumma, aunc oz della pli tschercada lectura populara.

La forza creativa de siu reh spért semuossa cunzun era en sia collaboraziun per igl

«Ischi», Leu legin nus ultra d' «Armas e larmas» quasi annada per annada de sias capovras:

Capricorn ed evla, Monas e minas, Clau Maissen, La Ligia grischa, Il zennet de Tarasp, Il crieu ded aur, Dus veterans della pressa ed olma romontscha, Sut ils fraissens de Pleiv e. a.

Al Tschespet ha el regalau siu **Gieri Genatsch**, vestgiu en detga teila grischuna, en fuorma e contegn in'ovra classica. Siu «**Sigisbert en Rezia**» ei dapi decennis cudisch de scola, buca mo cheu tier nus, era en Canada. «**Sera sontga**» ei il pli popular cudisch de devoziun ed en medem temps in mussament, co P. Maurus ha giu quita per ils differents bassens spirtals dil pievel.

Carnot possedeveva in dun aparti de raquintar, cunzun cura ch'el scaffeva sias figuras grischunas. Ses Grischuns ein characters fermes, che ballontschan buca vi e neu sco gieinas ni che tremblan per mintga suffel sco feglia fraissen, anzi characters che van sidretg ed astgan alzar il tgau e far frunt al mund. Bein ein els savens extravagants en lur ambiziun, en lur carezia ni pissiun, mo grads sco pegns e reals sco aur. Cunzun «**Monas e minas**» (Ischi XIV) resplenda sco **Clau Maissen** (Ischi XII) e **La Ligia Grischa** (Ischi XIX) meisterilmein l'olma ed il character dil pievel romontsch. «Monas e minas» vala per la novella romontscha par excellence.

Sias figuras representan il tip digl entir pievel e sia tradiziun. Cun siu spert vast e profund ei Carnot sefatgs vid ils pli difficultus problems dell'istoria grischuna. Cunzun en siu «Gieri Genatsch», igl um de saung e de fier,

fa el terlischar l'amur patria e l'amur per la libertad. Las sgarscheivlas profunditads della veta de quei um extraordinari han biars contemplau e mussau. Carnot compareglia el plasticamein culs cuolms de sia patria en lur majestusa grondezia e nunperscrutablas profunditads. El muossa, co siu herox ei buca mo sedistinguius valerusamein cullas armas, mo era co el ha suenter grevas errurs battiu consequentamein sia via. Era en quella sanguinusa tragedia capescha Carnot de dar la reconcilienta fin. Sco simbol della pasch sestenda igl arviul della venerabla catedrala de Cuera sur la fossa dil campiun grischun.

P. Maurus ei era sco poet romontsch **meister della lirica**. Ei seigi buca dumbrau si cheu las numerosas ovras de siu art lyric, comparidas els divers organs romontschs, anzi mo fatg menziun dil «Crieu ded aur» (Ischi XIII), quell'ovra geniala culla forza dil lungatg classic e la fuorma elegida, sco Sur can. Caminada numna ella en la Crestomatia; allura «Nadal carin sin tratsch alpin» (Ischi XX).

Sil Six Madun, mo mirei, mirei!
Terlich' il tschiel, mo con bi ei quei!
Biars aunghels vegnan cun lur candeilas,
Van dus e dus cun ardentas steilas.
Lu quatter aunghels purtont il tron,
Sin quel ei Jesus, divin affon,
Il sogn bambin en carinadad,
Sin tgau la cruna de majestad.
Sis aunghels portan il baldachin,
Ch'ei fatgs ord aur e custeivel glin.
Il til seferma, il sogn bambin
Uss mira giu sin nies tratsch alpin:

La val Tujetsch e la Medelina
Tut la Surselva el clar de glina,
Il vitg Mustér culla claustra alva,
La quala sontgas reliquias salva.
Spel Rein ein vitgs ed ils auters pendan
Sils aults, las stivas schi clar resplendan:
Cazzolas ardan en stivas brinas,
Mattauns leu contan canzuns zun finas;
Il tat sper pegna cun vusch profunda
De far sesprova la vusch secunda.
Tuts san e sentan: La notg-Nadal
Va il Salvader tras nossa val,
Per benedir per igl onn ch'arriva
Ils vegls e giuvens en nossa stiva,
Nos praus ed èrs, en nuegl il muvel,
Noss' alp de stad cun siu crest e cuvel.
Il sogn Bambin las canzuns capescha,
E dretg, seniester el benedescha.

Sia mumma Paulina, ch'el ha ton carezau,
ha el era buc emblidau en sias ovras romontschas e sco expressiun de dolorusa encreschadetgna per ella stuein nus capir la poesia en «Ils dus fargliuns»: «Jeu hai ca mumma pli!»

En siu sonnet «Jeu lasch encrescher» deplorescha el, che sia vallada nativa ha emblidau il romontsch.

Jeu lasch encrescher, less tei reclamar,
Car plaid romontsch, pil qual miu cor ballon-
tscha.

P. Maurus disponeva sur d'ina plemma romontscha de fina tempra classica e populara ch'ha gudiu la speciala simpatia dil pievel. Romontschs che mavan egl jester han, sco igl ei vegniu relatau, retratg leu il «Pelegrin» ch'els fuvan disai de leger a casa, «per buca schar

encrescher aschi fetg»; sias bialas historias cuschentavien quell' encreschadetgna. Pilver, siu sempel e bi lungatg tschaffa il cor; ses vers han culonta ritmica e reha poesia. Aschia san ins dir che siu reh spért, cultivaus ella scola classica dell' antica, ha anflau ina patria sil sulom romontsch, alla quala el ei sia veta staus attaschaus cun ardenta carezia. P. Maurus scheva cun mintga caschun, magari en preschientscha d'ina Handel-Mazzetti: il romontsch seigi il pli bi lungatg! El enconuscheva ed ammirava sia bellezza, originalitad e forza, mo era sia musica che vegni en certs graus gnanc contonschida dal lungatg de Dante. Il romontsch seigi la suleta feglia dil latin ch' hagi conservau en siu tschep il num roman: **romontsch**, pia lungatg de Roma. Pilver, la profunda e rara enconuschientscha dil romontsch, l' ammirabla carezia per el havevan sias fermas ragischs ella latinitad de Carnot che numnava Cicero siu amitg e fageva per latin buca meus finas poesias che per romontsch e tudestg. **El ei aschia staus** — forse sco mai in auter — **il poet de treis lungatgs.**

Ei fa buca basegns d' exponer tgei gronda influenza che P. Maurus ha giu sin nossa letteratura, alla quala el ha impregnau schi clar il character de siu spért. La renaschientscha romontscha ei unida cun siu num sco cun strusch in auter. El ha buca mo priu part dell' acziun en favur dil romontsch, el ha era luvrau per el sco paucs, luvrau cun sias meglieras forzas, oravontut ella Romania ch' astga perquei mirar cun giustificada luschezia sin el ch' ha fatg tonta honur a sia bandiera. Ellas radunonzas della Romania valeva P. Mau-

rus per ina dellas pli prominentas personalitads ed ei muncava la dretga temprà festiva, sch'el saveva buca comparer. Tgi seregorda buca aunc bein de siu profund referat «**Il Retoromans, lur casa e lur olma**» ella radunonza de 1929 a Mustér e della radunonza de 1933 a Trun, en honor de P. Placi a Spescha, nua ch'el ha undrau ed interpretau en in grondius plaid festiv ed en ina scena commemorativa, representada sil plaz dalla radunonza, il renomau scrutatur benedictin. En ina scena festiva per il grond cumin romontsch de Razen «**Il Vazerol romontsch**» ha el 1934 dau fuorma ed expressiun poetica ad in dils pli actuals patratgs dil moviment romontsch: L'uniun dils Romontschs dellas differentas valladas. Cun quell'ovra ha el en medem temps priu comiau dal pievel romontsch.

Siu immens meret per la renaschientscha dil romontsch ei buca mo sia fritgeivla lavur litterara, anzi era ses numerus **referats** e sias renomadas **conferenzas** sulla litteratura romontscha per l'entira Svizzerà. Contas forzas giuvnas ha el plinavon svegliau, educau e cultivau per productiva lavur romontscha! Florin Camathias, prof. Dr. Cahannes, Sur Caminada, prof. Dr. Tuor, Sur Cadieli, Sur Dr. Carli Fry — per numnar mo enzaconts nums — ein sper sias ovras las meglieras perdetgas dell'influenza de P. Maurus silla renaschientscha romontscha. El ei denton buca secuntentaus culla casuala influenza personala, el ha anzi cun sia **academia romontscha** della scola claustrala cun lavur sistematica, cun scola romontscha dau ferm impuls agl ideal romontsch dils giuvens ed alla lavur litterara. **El ha insumma cun plaid**

ed exempel en tuts graus teniu ad ault la bandiera dil romontsch e cultivau igl idealismus per nossa jerta culturala. Cheu schai en scadin cass in de ses pli gronds merets ideals pil romontsch. Quella bandiera duei la Romania, cunzun la guardia dils giuvens, ils activs, tener fideivlamein ad ault!

P. Maurus ha capiu il pievel romontsch sco paucs. El saveva perquei dir cun raschun: **«Las casas lenn han olma»**. Il romontsch considerava el principalmein per ina caussa dil pievel. Perquei eis ei era ver, ch' il pievel romontsch cun si' olma, sia poesia, sia cultura, historia e tradiziun seigi staus eminentamein il genius de P. Maurus Carnot. Mo en medem temps eis el sez, nies P. Maurus, cun sia poesia, nunstunclenteivla lavur e siu idealismus il genius dil pievel romontsch ella defensium de lungatg e cultura. **El ei pia staus fideivels a sia missiun providenziala e vegn en quei senn a restar vinavon entusiasmont menader e pussenta bandiera dil pievel romontsch, sche nus restein sez fideivels ad el ed a ses ideals.**

Questas paginas commemorativas vulein nus buca concluder senza seregurdar dil davos giavisch che P. Maurus ha exprimiu en sia poesia tudestga «Ein Wunsch». El mument ch' el ei vegnius surdaus alla fossa ha gest questa poesia anflau in ferm echo — buca mo en tiara romontscha, anzi era lunsch per la Svizzeria. Plirs poets romontschs han immediat procurau ina versiun romontscha de quella. Il poet ladin Peider Linsel ha dau expressiun a quei giavisch culs plaid «L' es stat fidel e char». El ei staus fideivels e buns. Nus tuts savein e stuein repeter quels plaid. En noss' engrazieivladad

vegn la memoria de P. Maurus a restar immortalà. **P. Maurus, il grond feigl della Mumma romontscha, duei esser e restar nossa steila tras ils tschentanners futurs!**

In di d'unviern

En regurdientscha de P. Maurus Carnot p. m.

In di d'unviern sco Els bugen miravan
Dall' aulta claustra or' en la Cadi:
In di d'unviern sco Els quel carezavan
Ornescha oz las pezzas en rudi.

Sur notg curdada ei la neiv spetgada.
Ed oz suleagl magnific ei levaus;
Sco cun cristagls vestgid' ei la vallada,
Il firmament serein ei verds e blaus.

Jeu audel in tuchiez — mond per la via:
In pelegrin dal mund ha priu comiau;
Ils zenns compognan cun lur harmonia
Quel ch' ha luvrau ed uss nus bandunau.

In di de pasch, sco Els quel carezavan,
Udend quels suns vegn endamen a mi;
Quei temps de neiv, che Els luvrond stimavan,
E lu brattau han per in bia pli bi. —

Vargada ei per Els tutta ferdaglia,
La primavera ei Lur niev plascher;
Mo Lur amitgs ein cheu aunc en stgiraglia,
E san la glisch perpetn' aunc buca ver.

Quei di d'unviern a nus clom' en memoria,
Co Els cun niebel cor han carezau
Igl iert dil Segner e l' honur e gloria
De Quel che ha Els leu encorunau.

Siat, 5. II. 1940

Florin Camathias